

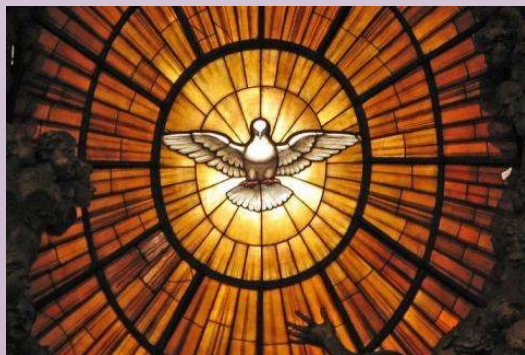

Posłaniec św. Brunona

Nr 165

07 grudnia 2014

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Wokół Sakramentów - Bierzmowanie

Sakramenty bierzmowania, chrztu i Eucharystii nazywane są sakramentami inicjacji, albo wtajemniczenia chrześcijańskiego. W nazwie tej chodzi o podkreślenie, że za ich pośrednictwem dokonuje się niepowtarzalne i jedyne w swoim rodzaju przejście człowieka do nowego i definitywnego życia z Bogiem.

Nazywając bierzmowanie sakramentem dojrzałości Kościół pragnie zaznaczyć, że przyjmujący go chrześcijanin zostaje umocniony Bożą mocą w swym pragnieniu czynienia w świecie dobra. Chrześcijanie wierzą w otrzymanie w tym sakramencie szczególnej mocy Ducha Świętego, który zachęca i uzdalnia do świadczenia o Chrystusie w Kościele i w życiu publicznym. Znaczenie tego sakramentu można przyrównać do wydarzeń związanych z zesłaniem Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy. Już przed tym wydarzeniem uczniowie Jezusa byli zaczątkiem Kościoła, wspólnotą wierzącą w zmartwychwstałego Jezusa Chrystusa. Dopiero jednak wydarzenie zesłania na nich Ducha Świętego spowodowało, że wspólnota ta stała się dla świata widzialnym znakiem udzielonego światu daru zbawienia (*Dz 2, 1–47*), w następstwie czego Apostołowie napełnieni Jego mocą odważnie zaczęli głosić ówczesnemu światu dobrą nowinę o zbawieniu.

Podobnie rzecz ma się w życiu poszczególnego chrześcijanina. Otrzymane na chrzcie nowe życie swą pełną moc osiąga w bierzmowaniu ("bierzmowanie" znaczy "umocnienie"). Sakrament ten staje się dla chrześcijanina znakiem, że Duch Święty, którego Jezus przyobiecał swym uczniom (*J 16, 7–13*), pragnie go ogarnąć i poruszyć. Niekiedy też określamy bierzmowanie mianem "pieczęci". Pieczętujemy i doskonalimy to, co zapoczątkowane zostało na chrzcie: wspólnotę z Chrystusem i Jego Kościołem i zaangażowanie w służbę dla dobra ludzi w duchu Jezusa.

* * *

Przyjdź, Duchu Święty!

Ewangelia wg Św. Marka (Mk 1,1-8).

Początek Ewangelii o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym. Jak jest napisane u proroka Izajasza: «Oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotuje drogę Twoją. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego». Wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordanie, wyznając przy tym swe grzechy. Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczą i miodem leśnym. I tak głosił: «Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym».

* * * * *

WIARA W OBIETNICĘ

Dzisiaj zapalamy już drugą świecę adwentową, która symbolizuje wiarę patriarchów w dar ziemi obiecanej. Przypomnijmy, że była to wiara w to, co sam Bóg przygotowuje dla swojego ludu. Wiara w zapowiedzi, na spełnienie których trzeba było naprawdę długo czekać. To było oczekiwanie na spełnienie obietnic, które mogły czasem wydawać się po prostu niewyobrażalne, nie do uwierzenia... a jednak one się spełniły. Po wielu latach bowiem Naród Wybrany doszedł do ziemi obiecanej.

Czy my jeszcze czekamy na spełnienie się obietnic Boga wobec nas – albo chociaż wiemy, jakie one są? Czy nie jesteśmy zmęczeni już tym oczekiwaniem? Chrystus, mówiąc o życiu duchowym, często odwoływał się do analogii z życiem roślin czy z wewnętrznymi stanami i przeżyciami człowieka. Idąc za tymi analogiami, zapytajmy: czy nie jesteśmy już zmęczeni tym czekaniem, tą wiarą? Skoro chrześcijanin bywa zmęczony fizycznie, psychicznie, czy może być również zmęczony duchowo?

Jezus przewidział takie stany zniechęcenia i zmęczenia. Mówił np. o pannach, które nie czuwały i były przez to nierozsądne (w tłumaczeniu ks. Jakuba Wujka: głupie). Mówił o zarządcach winnicy, którzy nie chcieli przyjścia samego właściciela (*por. Mk 12,1-9*). Taka obojętność i zwątpienie wzmocniane są wpływem tego świata, który podpowiada, że człowiek nic od Boga nie może otrzymać, że Bóg nic nie daje i coraz mniej można od Niego oczekiwać. Nie dajmy się opleść takiemu myśleniu. Oczekujmy wiele od Boga. Oczekujmy Jego samego.

* * * * *

**"Mogę uczynić ze swojego życia coś zwykłego i prostego,
jak flet z trzciny, którą Bóg wypełnia muzyką."**

(R. Tagore)

* * * * *

W TYM TYGODNIU PATRONUJE NAM:

• w sobotę, 13 grudnia – św. Łucja, dziewica i męczennica z czasów cesarza Dioklecjana, patronka niewidomych i chorych na oczy.

Po co nam dary Ducha Świętego?

O ile w sakramencie chrztu Duch Święty przychodzi do człowieka jako Boże życie, to w sakramencie bierzmowania zstępuje jako Energia Boża. Energia ta udziela mu darów niezbędnych do tego, by mieć w sobie dość sił do zmagania się ze złem oraz prowadzenia życia godnego człowieka wierzącego w kochającego go Boga. W Kościele przyjętą się zwyczaj udzielania tego sakramentu młodym wierzącym dla podkreślenia, iż Chrystus obecny w życiu człowieka przychodzi mu ze szczególną pomocą w przełomowych momentach jego życia. Bez wątplenia takim momentem jest wchodzenie w dorosłość. Udzielaną pomocą są dary Ducha Świętego dla umocnienia jego wiary i trwania w jedności z Chrystusem i Jego Kościołem.

Udzielanie sakramentu bierzmowania poprzedza wyznanie wiary podobnie jak to miało miejsce

przed chrztem. W przypadku gdy chrzczone było małe dziecko, wyznanie wiary przed przyjęciem sakramentu bierzmowania jest jego osobistym aktem, którym sankcjonuje wiarę wyznaną w jego imieniu przez rodziców i rodziców chrzestnych. To, co sprawia bierzmowanie, widoczne jest w znakach czynionych przez biskupa (czy kapłana) przy jego udzielaniu. Najpierw wyciąga on ręce nad wszystkimi kandydatami do bierzmowania i wypowiada słowa modlitwy proszącej o przyście Ducha Świętego. Po czym kładzie na każdym z kandydatów z osobna dłoń - gest

błogosławieństwa, łączności i przyjęcia do służby - i zwraca się do każdego z nich po imieniu: "N., przyjmij znamię daru Ducha Świętego". Równocześnie namaszcza jego czoło krzyżmem kreśląc na nim znak krzyża. Duch Jezusa Chrystusa - "Pomazańca" - daje bierzmowanemu odwagę i pobudza go do czynienia w życiu tego, co czynił w swoim życiu Jezus Chrystus: całkowicie żyć dla Boga i z Jego polecenia istnieć dla innych. O tej tajemnicy chrześcijańskiego życia tak pisał święty Paweł w Liście do Rzymian: "Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy" (Rz 8,9-10).

Sakrament bierzmowania sprawia, że chrześcijanin pełniej uczestniczy w zbawczym posłannictwie Jezusa Chrystusa dzięki otrzymanej szczególnej łasce Ducha Świętego. Zostaje też powołany do składania świadectwa wiary w Jezusa Chrystusa oraz do podejmowania odpowiedzialnych zadań Kościele i świecie.

Sakrament bierzmowania chrześcijanin otrzymuje nie tylko dla siebie, lecz także dla dobra innych. Otrzymany Dar Ducha Świętego za pośrednictwem bierzmowanych winien przemieniać ludzi: powinien ich nawiedzać, aby mogli doświadczyć bliskości obdarowującego miłością i nadzieją Boga. Przekonanie to domaga się od chrześcijanina włączania swoich uzdolnień i umiejętności w służbę dobra wspólnoty, np. włączając się w przygotowanie Mszy Świętej, w rozwiązywaniu problemów społecznych swojego otoczenia, przez troskę o osoby starsze, samotne czy potrzebujące pomocy. Takich możliwości dostarcza też pracy z młodzieżą, czy też włączanie się w życie i działalność społeczności parafialnej. Bierzmowany nie powinien stawiać pytania: "Co za to otrzymam?", lecz "Komu jestem potrzebny?" "W jakich obszarach życia społecznego mogą przydać się moje zdolności?" Czy znajduję w sobie dość sił do zmagania się ze złem oraz prowadzenia życia godnego człowieka wierzącego w kochającego go Boga? Czy czuję się związany z Jezusem Chrystusem i Jego Kościołem? Które z wydarzeń ostatnich miesięcy i tygodni mojego życia świadczą o prawdziwości moich wysiłków potwierdzających te więzi? Czy o nich dzisiaj pamiętam? Dlaczego chrześcijanin nie może odrzucać ani zatrzymywać tylko dla siebie otrzymanego w sakramentach chrztu i bierzmowania daru życia z Bogiem?

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w drugą niedzielę Adwentu, obchodzimy Dzień Solidarności z Kościołem na Wschodzie. W ramach osobistego przygotowania się do spotkania ze Zbawicielem w święta Bożego Narodzenia i w dniu Jego powtórnego przyjscia na ziemię starajmy się wspierać modlitwą i ofiarą materialną naszych braci w wierze żyjących na Wschodzie.
2. Jutro przypada uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Msze Święte w naszym kościele o godz. 7⁰⁰ i 18⁰⁰. Zachęcamy do składania przyrzeczeń abstynenckich i wstępowania w szeregi Krucjaty Wyzwolenia Człowieka.
3. W sobotę przypada 33 rocznica wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. Pamiętajmy o modlitwie w intencji jego ofiar i naszej Ojczyzny.
4. W ramach przygotowania do świąt Bożego Narodzenia rekolekcje adwentowe w naszej parafii w dniach 14-17 grudnia. Zapraszamy parafian do licznego udziału w tych ćwiczeniach duchownych.
5. Świece Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom można kupić po Mszach św. przy wyjściu z kościoła. Jak zwykle liczymy na Wasze zrozumienie i hojność.
6. Dziś - 7 grudnia – po Mszy św. o godz. 15⁰⁰ w sali konferencyjnej przy kancelarii parafialnej – spotkanie informacyjne na temat Equipes Notre-Dame (Wspólnota skupiająca małżeństwa). Zapraszamy małżeństwa pragnące zapoznać się z tą duchowością.

*Wasz Proboszcz***Zapraszamy do Grup Parafialnych**

- Odnowa w Duchu Świętym (w poniedziałki po Mszy św. o godz. 18⁰⁰)
- Oaza (młodzieży w piątki po Mszy św. o godz. 18⁰⁰, dzieci I i II czwartek miesiąca godz. 16³⁰)
- Zespół Soli Deo (próba w piątki godz. 20⁰⁰)
- Schola dziecięca (próba w soboty godz. 9⁰⁰)
- chór parafialny (próba w środy po Mszy św. o godz. 18⁰⁰)
- Ministranci (zbiórka w soboty godz. 10⁰⁰)
- Różaniec rodziców za dzieci (w pierwszy dzień każdego miesiąca o godz. 17⁰⁰)
- Wspólnota Intronizacji NSPJ (adoracja w każdą niedzielę po Mszy św. o godz. 7⁰⁰)
- Parafialny zespół Caritas (w pierwszy wtorek miesiąca o godzinie 16⁰⁰)
- Koła Żywego Różańca
- Ruch rodzin Nazaretańskich (W każdy wtorek od godz. 17⁰⁰ adoracja prowadzona przez RRN. Spotkania GRUPY MAŁŻEŃSKIEJ RRN (Rodziców i Dzieci) co drugi piątek po mszy św. o godz. 18⁰⁰. Spotkania dorosłych członków i sympatyków RRN w każdą środę o godz. 17⁰⁰ na zapleczu.)
- Ruch modlitewny Adoremus (adoracja w każdą ostatnią niedzielę m-ca po Mszy św. o godz. 18⁰⁰)
- Parafialna świetlica „Bonifacy” (spotkania w piątki o godz. 16⁰⁰)

Porządek nabożeństw w naszym kościele**Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰****w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.****Kancelaria czynna Pn. – Czw. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰****Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu**

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.comstrona internetowa: www.brunon.lomza.pl